

Baris picicornis Mrsh. **a. virescens** Brullé, **nov. ab.**

Apion pallipes Kirby.

Xylocleptes bispinus Dfts.

Den Haag.

ED. EVERTS.

Variëteiten of locale rassen van *Acidalia corrivallaria* Kretschmar.

Het werk van SEITZ: „Die Gross-Schmetterlinge des Paläarktischen Faunengebietes”, hetwelk o.a. gespecialiseerd is in het nauwkeurig opsommen van alle bestaande variëteiten, aberraties en locale rassen, vermeldt niets hiervan bij *Acidalia corrivallaria* Kretschmar, Dl. IV, p. 71, behalve dat aan het slot van de beschrijving de volgende woorden voorkomen: „Snellen sagt, dass seine holländischen Stücke dunkler seien als norddeutsche, die ihm ZELLER sandte”, wat volkomen klopt met hetgeen SNELLEN schrijft in het supplement van zijn werk: de Vlinders van Nederland, Microlepidoptera, p. 1170.

Zooals bekend is, is *A. corrivallaria* Kretschmar eene der zeldzaamste Europeesche Geometriden, die ook in Nederland gevonden is.

Zij komt volgens SEITZ uiterst lokaal voor in Nederland (Limburg, bij den Plasmolen), Noord-Duitschland en in de omgeving van St. Petersburg, en volgens STAUDINGER nog in Oost-Siberië, Korea en misschien een lokaal ras in Japan.

Opmerkelijk is het, dat de exemplaren uit Limburg aanmerkelijk in kleur verschillen van de Noord-Duitsche exemplaren. De kleur der vleugels bij de Limburgsche exemplaren is bruinachtig been-wit, fijn zwart bestoven; de dwarslijnen zijn weer leembruin. De onderzijde der voorvleugels is sterk donker bestoven, terwijl de kleur der vleugels bij de N.-Duitsche exemplaren veel bruiner, zelfs geelbruin is, dus niet beenkleurig; de dwarslijnen zijn donkerder, de onderzijde der voorvleugels is minder sterk bestoven, doch in ieder geval voldoende, om haar duidelijk van *Acidalia immutata* L. te kunnen onderscheiden.

Een paar jaar geleden had MR. A. BRANTS de goedheid, mij een 8-tal cocons van deze soort te zenden, uit het ei gekweekt, afkomstig van den Plasmolen bij Gennep (L.). Alle 8 cocons leverden imagines, die geheel beantwoordden aan ons Limburgsche locale ras.

Maar eigenaardig is het, dat een exemplaar in mijn bezit, gevangen op een heideveld bij Hengelo (O), (zie Verslag 54ste wintervergadering 1921 te Leiden, blz. XI), niet identisch is aan ons Limburgsche ras, doch geheel beantwoordt aan de N.-Duitsche exemplaren, van welke ik ook één exemplaar in mijne verzameling heb, ter vergelijking met voornoemd ex. uit Twente, dat het eerste, en tot nog toe eenig exemplaar is van het N.-Duitsche locale ras in Nederland gevangen.

Overveen.

G. A. BENTINCK.

Rupsenbeschrijvingen VIII.

8. *Hypena rostralis* L.

Deze vlinder, die tot de gewone in ons land behoort, komt ook in mijne omgeving veelvuldig voor. De imago overwintert en doet dit niet zelden binnenshuis. De rups vind ik hier geregeld op hop; verscheidene schrijvers vermelden ook geen ander voedsel. Bovendien wordt echter door sommigen „brandnetel” en „tabak” als zoodanig opgegeven. Zeer kenmerkend voor deze rups, die onregelmatige gaten in de bladeren eet, is, dat zij zich bij verontrusting laat vallen en dan razend snel spartelt „als een visch op het droge”.

Volwassen rups. Helder lichtgroene rups met twee witte langlijnen op den rug; 14 pooten, daar die op ring 6 ontbreken. Lengte 2 cm.

Nadere omschrijving. Kop en romp helder lichtgroen, in de geledingen geelachtig. Twee witte langlijnen op den rug, op eenigen afstand van het donkergroen doorschijnende ruggevat. Het geheele lichaam, ook de kop, is bezet met zwarte stipjes, op elk waarvan een licht gekleurd, ietwat bruinachtig haar staat; op de laatste ringen staan de langste haren. De stippen zijn de gewone „wratten”, verspreid staande op den kop, in twee dwarsrijen op ring 1, in ééne dwarsrij op elk der ringen 2 en 3. Op de abdominale ringen 4 tot en met 12 staan er o.a. vier in eene trapeesvormige figuur tusschen de twee witte langlijnen; daaronder aan elken kant nog vier tot aan de pooten en verderop nog eenige. Op ring 13 staan zij weder verspreid. Er